

їа. Ікоже бо Сіц воскрешаєтъ мёртвых и живитъ, таکѡ и Сіи, иже хощетъ, живитъ.

їв. Сіц бо не сдитъ никомъже, но сдѣ вѣсъ дадѣ Снови:

їг. Да вси чтѣтъ Сіа, іакоже чтѣтъ Сіа. (а) иже не чтѣтъ Сіа, не чтѣтъ Сіа пославшаго єго.

їд. Амина амина глаголю вамъ, іакѡ слышали словеса моегѡ, и вѣртай пославшему ма, имать животъ вѣчный: и на сдѣ не приидетъ, но прѣидетъ и смрти въ животъ.

їе. Амина амина глаголю вамъ, іакѡ градѣтъ часъ и нынѣ єсть, єгда мёртвии оуслышатъ гласъ Сіи Ежіа, и оуслышавше юживутъ.

їз. Ікоже бо Сіц имать животъ въ себѣ, таکѡ дадѣ и Снови животъ имѣти въ себѣ:

їз. И облость дадѣ ємъ и сдѣ творити, іакѡ Сіи человѣчъ єсть.

їи. Не дивитеся сему: іакѡ градѣтъ часъ, въ Оньже вси сдѣши во гробѣхъ оуслышатъ гласъ Сіи Ежіа,

їю. И изыдватъ, сотворши благда, въ воскрешеніе живота: а сотворши злѧ, въ воскрешеніе сдѣла.

їл. Не могъ илъ и въ себѣ творити ничесвѣже. іакоже слышь, суждъ: и сдѣ мои прауденіи єсть: іакѡ не ищъ воли моей, но воли пославшаго ма Сіа.

їл. Ище илъ свидѣтельствую и мнѣ, свидѣтельство мое и есть истино.

їв. Ихъ есть свидѣтельствай и мнѣ: и вѣмъ, іакѡ истино есть свидѣтельство, єже свидѣтельствуетъ и мнѣ.

їг. Ви посласте ко Іоаннѹ, и свидѣтельствова и истино.

їд. Илъ же не и вѣка свидѣтельства прїемлю, но сїа глаголю, да вы спасени будете.

їе. Оно еѣ свѣтильникъ гора и свѣта: вы же восходитѣ возвѣдоватися въ часъ свѣтѣнїя єго.